

Det er endvidere ikke hensigten at stille krav om særskilt godkendelse efter § 11, stk. 1, hvor der er tale om en virksomhed eller foranstaltning, som er godkendelsespligtig i henhold til lovens kapitel 5, jfr. særligt punkt G (om oplagring, deponering eller behandling af affald i øvrigt) på listen over virksomheder m.v., som er omfattet af godkendelsesordningen efter lovens kapitel 5 – miljøministeriets bekendtgørelse nr. 290 af 28. juni 1978. Hensynet til beskyttelsen af grundvandet vil i disse situationer kunne tilgodeses i forbindelse med kapitel 5 – godkendelsesbehandling.

Efter den hidtidige formulering af § 11, stk. 1, har afledning til undergrunden af forurenende væsker m.v. alene været omfattet af bestemmelsen, såfremt sådan afledning er sket gennem særlige indretninger, såsom sivebrønde o.l. Bestemmelsens ordlyd kan give fortolkningstvivl i praksis, hvorfor den foreslås ændret, således at grundvandet gennem bestemmelsen i stk. 1 utvetydigt beskyttes mod enhver form for afledning af forurenende væsker og stoffer.

Ændringen i bemyndigelsesbestemmelsen i § 11, stk. 2, har til formål at præcisere ministerens beføjelse til at fastsætte nærmere regler om administrationen af tilladelsesordningen i stk. 1, samt at åbne mulighed for fastsættelsen af regler, hvorefter tilladelse helt kan undværes, såfremt visse nærmere angivne forudsætninger er opfyldt. Den sidstnævnte beføjelse vil bl.a. blive benyttet til at opretholde de eksisterende bestemmelser i miljøbeskyttelsesreglementet om regulering af nedgravning af latrin.

Herudover præciseres det, at ministerens beføjelse til at udstede nærmere regler om forureningen af grundvandet fra beholdere, også gælder med hensyn til forurening fra ledningsanlæg, f.eks. kloakledninger og varmeslanger. Regler fastsat i medfør af bestemmelsen i § 11, stk. 2, vil iøvrigt blive forhandlet med berørte myndigheder og organisationer ligesom miljøministeriet, såfremt der opstår spørgsmål herom, vil være opmærksom på det arbejde, som finder sted i det under energiministeriet nedsatte tværministerielle udvalg til gennemgang af lovgivningen vedrørende vedvarende energi.

Bestemmelsen omfatter i øvrigt som hidtil såvel overjordiske som underjordiske anlæg, jfr. bemærkningerne til den eksisterende § 11, stk. 2, Folketingstidende 1972-73. Tillæg A. Spalte 3951.

Ifølge den gældende bestemmelse i § 11, stk. 3, kan tilladelser i henhold til § 11 til enhver tid tilbagekaldes uden erstatning, når dette måtte vise sig ønskeligt af hensyn til fare for forurening af

vandforsyningsanlæg, når kloakering gør en anden afledning mulig, eller når hensynet til miljøbeskyttelsen i øvrigt gør dette ønskeligt.

Formuleringen »når kloakering gør en anden afledning mulig« kan give indtryk af, at loven bygger på en forudsætning om, at kloakering i alle situationer er en miljømæssigt mere acceptabel løsning på spildevandsbortskaffelsen end f.eks. nedsivning. Nedsivning vil imidlertid under visse betingelser kunne være en lige så hensigtsmæssig metode til bortskaffelse af husspildevand.

Med den foreslåede ændring af 2. led i § 11, stk. 3, vil bestemmelsens ordlyd ikke længere kunne give anledning til den slutning, at nedsivning under alle omstændigheder er en sekundær form for afledning af spildevand i forhold til kloakering. Samtidig knyttes tilbagekaldelsesadgangen i disse tilfælde til gennemførelsen af en spildevandsplan, for at der herigennem kan opnås den nødvendige koordinering med planlægningen af spildevandsbortskaffelsen efter lovens § 21.

Tilbagekaldelsesadgangen efter § 11, stk. 3, gælder med hensyn til enhver tilladelse, meddelt efter § 11, stk. 1 – herunder tilladelser til nedsivningsanlæg for en eller flere ejendomme – samt tilladelser meddelt i henhold til regler, udstedt i medfør af § 11, stk. 2.

Kompetencen til at tilbagekalde tilladelser efter § 11 bør som udgangspunkt tilkomme den myndighed, der har meddelt den pågældende tilladelse, eller den myndighed, som senere (ved delegation) har fået tillagt kompetencen til at meddele sådanne tilladelser.

Kompetencen til at meddele tilladelse til afledning af spildevand til anlæg, som er omfattet af lovens § 11, er i dag ved delegation fra ministeren fordelt på henholdsvis kommunalbestyrelser, amtsråd og miljøstyrelsen.

For at opnå den fornødne koordination med reglerne om planlægningen af spildevandsbortskaffelsen vil det imidlertid være praktisk, at det er kommunalbestyrelsen, der som den planlæggende myndighed efter lovens § 21 har tilbagekaldelsesbeføjelsen efter § 11, stk. 3, i de situationer, hvor tilbagekaldelsen sker som led i gennemførelsen af en spildevandsplan, jfr. forslaget til nyt stk. 4 i § 11.

Under udøvelsen af sine tilsynsfunktioner kan kommunalbestyrelsen i øvrigt vurdere, om der er grundlag for at tage initiativ til tilbagekaldelse af en given tilladelse efter § 11.

Under hensyn til de administrative vanskeligheder, som kan være forbundet med at foretage en individuel tilbagekaldelse i disse tilfælde, foreslås